

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621201954
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6621201954.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčkovej, vo veci žalobkyne: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. č. XX, XXX XX Y., právne zastúpená JUDr. Michalom Magdolenom, advokátom, so sídlom Farská 50, 949 01 Nitra, proti žalovanej a/: V. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., L. XXX/X a žalovanému b/: F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., U. XXX/XX, obaja žalovaní spoločne zastúpení JUDr. Jánom Marčokom, advokátom, M. Gorkého 21, 984 01 Lučenec, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/15/2021-371 zo dňa 30.09.2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/15/2021-371 zo dňa 30.09.2022 vo výroku II. p o t v r d z u j e .

II. Odvolanie žalobkyne proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/15/2021-371 zo dňa 30.09.2022 o d m i e t a .

III. Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/15/2021-371 zo dňa 30.09.2022 vo výroku III. m e n í tak, že žalovaným a/ a b/ náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznáva.

IV. Žalovaným a/ a b/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Lučenec (ďalej aj len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) výrokom I. návrh žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 20.09.2022 zamietol. Výrokom II. súd konanie zastavil. Výrokom III. rozhodol súd o trovách konania pred súdom prvej inštancie tak, že žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

2. V odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že dňa 27.04.2021 bola tamojšiemu súdu doručená žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Podaním doručeným súdu dňa 22.08.2022 vzala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť, nakoľko po podaní žaloby vykonal Okresný úrad T. zápis vlastníckeho práva k žalovaným nehnuteľnostiam v prospech žalobkyne, čím sa stal žalobný návrh vyčerpaným. Zároveň žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania z dôvodu, že podanie žaloby bolo dôvodne zavinené konaním žalovaného, ktorý podaním odstúpenia od kúpnej zmluvy spochybnil vlastnícke právo žalobkyne a požiadal o zmenu v zápise vlastníckeho práva, ku ktorej aj došlo. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 19.09.2022 vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby a zastavením konania, žiadal však, aby bola žalobkyňa zaviazaná k náhrade trov konania žalovaného, nakoľko zastavenie konania procesne zapríčinila žalobkyňa. Podaním doručeným súdu dňa 20.09.2022 žalobkyňa odvolala späťvzatie žaloby zo dňa 21.08.2022 a vzala ho v celom rozsahu späť, nakoľko Okresný úrad Poltár doručil žalobkyni Oznámenie o začatí konania, z obsahu ktorého vyplýva, že

Okresný úrad T. má za to, že obnovenie zápisu vlastníckeho práva žalobkyne nebolo realizované v súlade so zákonom, a preto príde späť k zápisu vlastníckeho práva žalovaného a následne bude rozhodnuté o proteste prokurátora, čím sa zmenili okolnosti, za ktorých žalobkyňa pristúpila k späťvzatiu žaloby. Žalobkyňa zároveň navrhla prerušiť konanie podľa § 164 Civilného sporového poriadku do času, kedy bude právoplatne rozhodnuté o proteste prokurátora č. Pd 63/21/6606-24.

3. Súd prvej inštancie vo aplikoval ustanovenia § 144, § 145 a § 146 ods. 1 CSP. Uvedol, že nakoľko žalobkyňa vzala žalobu späť po prvom pojednávaní, a to v celom rozsahu, a žalovaný, ktorého súhlas so späťvzatím je v danom prípade potrebný, tento súhlas udelil, boli splnené zákonom stanovené podmienky pre zastavenie konania, a preto súd rozhodol v zmysle § 145 ods. 1 CSP a konanie zastavil. V súvislosti s podaním žalobkyne doručeným súdu dňa 20.09.2022, ktorým žalobkyňa odvolala späťvzatie žaloby zo dňa 23.08.2022 a vzala ho v celom rozsahu späť, má súd za to, že späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní, s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie, bez meritórneho rozhodnutia. Pritom platí, že nie je možné účinne vziať späť prejavenu vôľu nekonať v konaní pri späťvzati žaloby. „Späťvzatie späťvzatia žaloby“ zákon nepripúšťa.

4. Vzhľadom na to, že podaním doručeným súdu dňa 22.08.2022 vzala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť a späťvzatie späťvzatia žaloby zákon nepripúšťa, súd konanie zastavil a návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP a uviedol, že v danom prípade došlo ku zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou, a teda žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, pričom k späťvzatiu žaloby nedošlo pre správanie žalovaného, preto žalobkyňu uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu s poukazom na existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, h/ CSP. Uviedla, že trvá na tom, že návrh na prerušenie konania podľa § 164 CSP do času, kedy bude právoplatne rozhodnuté o proteste prokurátora je dôvodný. Žalobkyňa je zrejme, že vlastnícke právo je nepremičateľné na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva neexistuje premičacia lehota, a preto žalobkyňa v prípade nevyhovenia protestu prokurátora môže podať žalobu o určenie vlastníckeho práva opätovne, avšak súd prvej inštancie práve prerušením konania mohol predísť tomu, aby bolo konanie zastavené a následne by bolo nutné vyvolať ďalšie konanie v prípade, ak nepríde k obnoveniu zápisu vlastníckeho práva žalobkyne. K výroku, ktorým súd konanie zastavil, žalobkyňa uviedla, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že podaním doručeným súdu dňa 22.08.2022 vzala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť, nakoľko po podaní žaloby vykonal Okresný úrad T. zápis vlastníckeho práva k žalovaným nehnuteľnostiam v prospech žalobkyne, čím sa stal žalobný návrh vyčerpaný. Avšak na základe obsahu oznámenia o začatí konania Okresného úradu Poltár zo dňa 12.09.2022 sa podstatným spôsobom zmenili okolnosti, za ktorých pristúpila žalobkyňa k späťvzatiu žaloby. Vo vzťahu k späťvzatiu žaloby je zrejme, že žalobný návrh nie je vyčerpaný a žalobkyňa konala v omyle vychádzajúcim zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca. Žalobkyňa podaním zo dňa 20.09.2022 odvolala späťvzatie žaloby zo dňa 23.08.2022, toto späťvzatie ako podanie zobrala v celom rozsahu späť a žiadala, aby súd prvej inštancie o späťvzati nerozhodol, resp. aby konanie nezastavil. Späťvzatie žaloby je v zmysle CSP rovnako ako napr. zmena žaloby dispozičným úkonom žalobkyne. Ako iný dispozičný úkon je možné zobrať späť i späťvzatie žaloby, odvolať ho a žiadať, aby o tomto úkone nebolo vôbec rozhodované. Keďže súd prvej inštancie do času odvolania späťvzatia žalobkyňou o tomto nerozhodol a konanie nezastavil, iba vyzval žalovaného na vyjadrenie súhlasu so späťvzatím, potom mal reflektovať vôľu žalobkyne a na späťvzatie neprihliadať. Po odvolaní späťvzatia mal súd prvej inštancie rozhodnúť výhradne o návrhu žalobkyne na prerušenie konania. Postupom, keď súd rozhodol o zastavení konania napriek odvolaniu späťvzatia, znemožnil žalobkyňu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobkyňa ďalej poukázala na článok 3 ods. 1 CSP a na článok 2 ods. 3 Ústavy SR. Konštatovala, že výrok súdu o zastavení konania tak možno vzhľadom na uvedené označiť za nesprávny. K výroku súdu č. III., ktorým súd uložil žalobkyňu povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, uviedla, že súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou. Je však zrejme, že k zastaveniu konania vzhľadom na odvolanie späťvzatia nemalo vôbec prísť, a teda ani nemalo byť rozhodované o trovách konania, avšak ak by bol odvolací súd opačného názoru, potom je potrebné hodnotenie súdu prvej inštancie týkajúce sa nároku na náhradu trov konania označiť za krajne formalistické, nezohľadňujúce individuálne okolnosti prípadu, dôvody, pre ktoré bola

žaloba podaná, resp. pre ktoré bola následne vzatá späť. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tomto smere nepreskúmateľné, nakoľko súd sa vôbec nezaoberal argumentáciou prednesenou žalobkyňou. Žalobkyňa má za to, že žaloba bola v čase jej podania podaná dôvodne, keďže žalobkyňa bola zaslaná na vedomie výzva Okresného úradu T. adresovaná žalovanému, aby tento v lehote 60 dní podal žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a v prípade, že tak neurobí, aby vzal späť odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 30.11.2020, aby žalobkyňa ako vlastníčka nebola obmedzovaná na svojich právach. Napriek tomu, že lehota na podanie žaloby mohla uplynúť najskôr dňa 27.04.2021, Okresný úrad Poltár oznámením zo dňa 06.04.2021 oznámil žalobkyňi zápis odstúpenia od kúpnej zmluvy zo dňa 30.11.2020 vedenej pod č. V-802/2020. Práva žalobkyne boli v čase podania žaloby porušené, keďže došlo k výmazu jej vlastníckeho práva na podklade odstúpenia žalovaného. V čase podania žaloby bolo postavenie žalobkyne neisté, žalobkyňa sa domáhala určenia, že je vlastníčkou sporných nehnuteľností. Žalobkyňa tiež žiadala vyriešenie predbežnej otázky v podobe posúdenia platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany žalovaného zo dňa 30.11.2020. Medzi stranami sporu teda skutočne existoval spor o vlastnícke právo a o platnosť odstúpenia od zmluvy. Žalobkyňa správne zvolila na ochranu svojich práv žalobu o určenie vlastníckeho práva a dokonca bolo vyhovené i jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalovanému zakázané nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom konania. Okamihom obnovenia zápisu vlastníckeho práva žalobkyne okresným úradom už ďalej nemalo význam napriek protichodnému postoju žalovaného pokračovať v konaní o určenie vlastníckeho práva na príslušnom súde, no túto situáciu nezavinila žalobkyňa. Podanie žaloby a vedenie konania zavinil žalovaný, ktorý podaním odstúpenia spochybnil vlastnícke právo žalobkyne, požiadal o zmenu v zápise vlastníckeho práva, ku ktorej aj došlo, a teda žalobkyňa bola nútená domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva. Žalovaný dokonca v priebehu konania pristúpil k nakladaniu s nehnuteľnosťami a k prevodu vlastníckeho práva, čomu bolo zabránené až nariadením neodkladného opatrenia. Stav, že žaloba musela byť podaná, teda konanie bolo iniciované a rovnako, že bolo následne pristúpené k jej späťvzatiu a konanie bolo zastavené, jednoznačne zavinil žalovaný. V záujme princípu spravodlivosti je tak neakceptovateľné, aby žalobkyňa v dôsledku postupu žalovaného musela znášať všetky náklady vynaložené na ochranu svojho práva, a to i náklady na strane žalovaného. Navrhla preto, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolanie žalobkyne bolo doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 22.11.2022 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

7. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 02.12.2022, súdu doručeným dňa 07.12.2022. Uviedol, že žalobkyňa v podanom odvolaní uplatnila odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 CSP, avšak tieto žiadnym spôsobom skutkovo nevymedzila. Pokiaľ sa týka odvolania žalobkyne proti výroku súdu prvej inštancie, ktorým súd zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 20.09.2022, uvedený žalovaný považoval za nedôvodné, poukázal na ustanovenie § 355 ods. 2 CSP a § 357 písm. n/ CSP a uviedol, že odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné iba v taxatívne vymedzených prípadoch. Zákon síce pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu o prerušení konania, avšak pod rozhodnutia o prerušení konania nie je možné vzhľadnúť prípad zamietnutia návrhu na prerušenie konania. Preto má žalovaný za to, že proti výroku o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania nie je odvolanie prípustné a odvolanie je nutné v tejto časti odmietnuť. Pokiaľ ide o odvolanie žalobkyne proti výroku o zastavení konania, i tu považuje žalovaný odvolanie za nedôvodné, nakoľko žalobkyňa podaním zo dňa 21.08.2022 vzala žalobu vcelku späť. Žalovaný podaním zo dňa 19.09.2022 vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby, na čo následne súd konanie zastavil, nakoľko boli splnené podmienky v zmysle § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP. Súd tak nemohol rozhodnúť inak ako konanie zastaviť. Pokiaľ žalobkyňa podaním zo dňa 20.09.2022 vzala späťvzatie žaloby späť, takýto úkon nemá oporu v procesných predpisov. K argumentácii žalobkyne žalovaný uviedol, že ustanovenie článku 2 ods. 3 Ústavy SR sa vzťahuje na hmotné práva a nie na procesné práva účastníkov konania, ktoré sú upravené v príslušných ustanoveniach procesných predpisov, pričom tieto späťvzatie späťvzatia žaloby nepripúšťajú. Taktiež žalovaný zvýraznil, že voči rozhodnutiu o zastavení konania, pričom súd týmto napadnutým uznesením vyhovel jej dispozičnému úkonu späťvzatiu žaloby zo dňa 21.08.2022, kedy následne odvolanie podáva strana, ktorej sa vyhovel. V tejto súvislosti podoporne poukázal na uznesenie NS SR 4Obo/130/2009 z 26.01.2010. Vo vzťahu k odvolaniu žalobkyne proti výroku o trovách konania považuje napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie žalovaný za vecne správny. Zastavenie konania procesne zapríčinila žalobkyňa, kedy v dôsledku späťvzatia žaloby neumožnila súdu preskúmať dôvodnosť odstúpenia od zmluvy. K argumentácii žalobkyne týkajúcej sa aplikácie ustanovenia § 257 CSP považoval za

potrebné uviesť, že žalobkyňa sa aplikácie tohto ustanovenia domáha výlučne v rámci odvolacieho konania, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie dôvod hodné osobitného zreteľa netvrdila, ani ich nepreukazovala. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovanej proti výrokom I. a II. uznesenia odmietol a v časti výroku III. odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

8. Dňa 09.12.2022 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 08.12.2022 súdu prvej inštancie oznámila, že žalovaný R. R. zomrel dňa XX.XX.XXXX, a preto právny zástupca s poukazom na ustanovenie § 63 CSP žiadal, aby súd pokračoval v konaní s dedičmi strany, ktorí budú zistení po právoplatnom ukončení dedičského konania.

9. Vec bola Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolaciemu, predložená dňa 19.12.2022.

10. Odvolací súd dopytom na súdneho komisára, notára JUDr. E. F. zistil okruh dedičov po žalovanom R. R. a na základe uznesenia Okresného súdu N. vydaného prostredníctvom notára JUDr. E. F. č. k. 2D/460/2022, Dnot 668/2022 zo dňa 15.02.2023 rozhodol uznesením zo dňa 20. 02. 2023 č.k. 14Co/83/2022 - 417 o tom, že pokračuje v konaní s dedičmi po poručiteľovi zomrelom R. R., nar. XX.XX.XXXX, a to s V. R., rod. R., nar. XX.XX.XXXX (dcéra poručiteľa) ako so žalovanou a/ a F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. (synom poručiteľa), ako so žalovaným b/.

11. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/83/2022-417 zo dňa 20. februára 2023 o pokračovaní v konaní s dedičmi po zomrelom žalovanom, nadobudlo účinky právoplatnosti dňa 06.03.2023.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne a postupom podľa § 386 písm. c) CSP odmietol odvolanie žalobkyne voči výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie. Uznesenie súdu prvej inštancie o výroku III. o trovách konania pred súdom prvej inštancie zmenil postupom podľa § 388 CSP tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Podľa § 386 CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. Podľa § 357 písm. n) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP.

15. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

16. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

17. Späťvzatie návrhu je jednostranným dispozičným úkonom účastníka, ktorého účinky nastávajú momentom, kedy je doručený súdu, ak navrhovateľ po začatí konania urobí procesný úkon späťvzatia návrhu, nie je možné účinky tohto úkonu zmeniť, to znamená, že späťvzatie návrhu nemožno účinne odvolať a súd musí podľa § 144 Civilného sporového poriadku konanie zastaviť, ak niektorý z účastníkov nevyсловil so späťvzatím návrhu vážny nesúhlas.

18. Z obsahu súdneho spisu je zistiteľné, že po podaní žaloby dňa 27. 04. 2021, žalobkyňa v prejednávanej veci súdu doručila dňa 22. 08. 2022 späťvzatie žaloby odôvodnené konaním Okresného úradu T., ktorý žalobkyni oznámil, že (po podaní žaloby) vykonal zápis vlastníckeho práva k žalovaným nehnuteľnostiam v prospech žalobkyne.

19. Z obsahu procesného úkonu žalobkyne smerom k súdu nie sú žiadne pochybnosti o tom, že navrhovateľka učinila procesne účinný procesný úkon späťvzatia svojho návrhu, keďže dôvod pre podanie žaloby (navrhované určenie vlastníckeho práva žalobkyne) odpadol. Účinky uvedeného

procesného dispozičného úkonu nastali momentom jeho vykonania navrhovateľkou smerom k súdu a súd prvej inštancie tak postupoval správne a v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku, keď postupujúc podľa ust. § 144 CSP, po zistení stanoviska žalovaného, konanie zastavil.

20. Pokiaľ žalobkyňa následne z popísaných dôvodov odvolala svoje späťvzatie žaloby, takémuto úkonu už nemožno priznať procesno- právne účinky, nakoľko späťvzatie návrhu (žaloby) už nemožno účinne odvolať. Odvolací súd uvádza, že je mu zrejmé, že uvedená dispozícia žalobou žalobkyňou - späťvzatie žaloby a následné odvolanie späťvzatia žaloby (tzv. späťvzatie späťvzatia žaloby) nie je svojvoľným konaním žalobkyne, ale uvedené predstavuje procesnú reakciu žalobkyne na vzniknutú skutkovú situáciu, ťažiskovo spôsobenú vyššie popísaným postupom Okresného úradu T., katastrálneho odboru. Ani táto skutočnosť, však nič nemení na závere, že „späťvzatie späťvzatia žaloby“, či odvolanie späťvzatia v konaní pred súdom prípustné nie je a z vyššie uvedených dôvodov z procesno-právneho hľadiska je irelevantné, neúčinné. Odvolací súd preto nemohol inak, ako rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. o zastavení konania, z dôvodu späťvzatia žaloby, potvrdiť ako vecne správne.

21. Žalobkyňa uznesenie súdu prvej inštancie napadla i vo výroku I., ktorým súd o návrhu žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 20.09.2022 rozhodol tak, že tento zamietol. Odvolací súd prioritne preskúmaval prípustnosť odvolania proti takémuto procesnému uzneseniu.

22. Podľa § 357 písm. n) Civilného sporového poriadku odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP. Prípady, kedy je prípustné odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania, sú taxatívne vypočítané v § 357 písm. n) CSP, a preto extenzívny výklad z tohto zákonného ustanovenia, ktorý by umožňoval ich rozširovanie, nie je možný. Jedným z dôvodov pre prerušenie konania, ktorý zakladá prípustnosť odvolania je, že rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť (§ 162 ods. 1 písm. a) CSP). Ide tzv. prejudiciálnu otázku, ktorá je dôvodom na obligatórne prerušenie konania. Druhým dôvodom pre prerušenie konania, ktorý zakladá prípustnosť odvolania je, že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorý môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet. Ide o prejudiciálnu otázku, ktorá zakladá len fakultatívne prerušenie konania. Proti uzneseniu o prerušení konania sa pripúšťa odvolanie bez ohľadu na to, či bolo uznesenie vydané na návrh alebo bez návrhu, ak bol však podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovet, nie je proti zamietavému uzneseniu odvolanie prípustné. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalobkyne v časti proti výroku, ktorým súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zo dňa 20. 09. 2022 zamietol, odmietol postupom podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

23. Odvolací súd preskúmal i závislý výrok III. o trovách konania, ktorým súd prvej žalobkyne uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

24. Odvolací súd akceptoval aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP, súdom prvej inštancie, keď súd konajúci vo veci vyhodnotil, že žalobkyňa späťvzatím návrhu na začatie konania resp. žaloby procesne zavinila zastavenie konania, nakoľko uvedený záver súdu reflektuje procesné úkony sporových strán v konaní a tiež výsledok konania.

25. Vzhľadom však na ostatné zistené skutkové okolnosti prejednávanej veci odvolací súd konštatuje, že žaloba žalobkyne v čase jej podania na súde nebola uplatnená zjavne nedôvodne, keď vlastnícke právo v čase podania žaloby svedčalo žalovanému. Späťvzatie žaloby žalobkyňou však nebolo spôsobené zavineným správaním žalovaného, t. j. druhej sporovej strany, ale bolo reakciou na postup orgánu verejnej moci, ktorý nie je účastníkom predmetného konania. Zo spisu zistiteľný, vyššie popísaný postup štátneho orgánu - Okresného úradu T., viacnásobne meniaci svoj stanovisko k zápisu vlastníckeho práva žalobkyne a žalovaného, od ktorého je priamo závislá dôvodnosť vedenia súdneho konania, podľa názoru odvolacieho súdu zakladá dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré je možné, inak procesne úspešnej strane sporu, nepriznať nárok na náhradu trov vzniknutých v konaní. Keďže späťvzatie žaloby žalobkyňou bolo vyvolané zmenou stanoviska štátneho orgánu k otázke zápisu vlastníckeho práva a nie v dôsledku zavineného správania protistrany, bolo by nespravodlivé, aby žalobkyňa, ktorá uplatnila právom aprobovaný nástroj ochrany vlastníckeho práva, bola nedôvodne sankcionovaná i povinnosťou náhrady trov konania protistrany.

26. Odvolací súd však nevzhliadol zavinenie ani na strane žalovaného, nakoľko samotné odstúpenie od zmluvy žalovaným je rovnakom zákonom aprobovaným výkonom práva. Zákon umožňuje zmluvnej strane za určitých podmienok od zmluvy odstúpiť, preto odvolací súd nehodnotil, či žaloba žalobkyne bola podaná dôvodne, keďže pre takýto záver by bolo potrebné vecné posúdenie, ku ktorému v súdnej veci nedošlo. Preto odvolací súd nepovažoval za spravodlivé uložiť povinnosť náhrady trov konania žalovanému, resp. vo fáze odvolacieho konania žalovaným a/ a b/. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o vhodnosti aplikácie ust. § 257 CSP a vyslovil, že žalovaní a/ a b/, hoc z procesného hľadiska procesne úspešná strana sporu, nemajú nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. Za uvedeného stavu s prihliadnutím na osobité skutkové okolnosti prejednávanej veci odvolací súd považoval za spravodlivé, aby každá sporová strana znášala sama náklady vzniknuté v súvislosti s prvoinštančným konaním.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 257 CSP, keď osobité skutkové okolnosti popísané v bode 21. odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu sú dané i vo fáze odvolacieho konania. Odvolacie konanie bolo iniciované žalobkyňou, ktorá však v odvolacom konaní bola úspešná len čiastočne, a to len v rozhodnutí o trovách konania, keď odvolací súd pristúpil k zmene výroku III. o trovách konania pred súdom prvej inštancie. Odvolanie žalobkyne však bolo sčasti odmietnuté (odvolanie proti výroku I.) a vo výroku II. bolo uznesenie súdu prvej inštancie potvrdené ako vecne správne, t. j. žalobkyňa nebola v odvolaní úspešná ani v tejto časti. I vo fáze odvolacieho konania, odvolací súd vzhľadom na osobité skutkové okolnosti prípadu považoval za nespravodlivé uloženie povinnosti náhrady trov konania žalobkyňi, keď i podanie odvolania žalobkyňou bolo zdôvodnené a spôsobené konaním tretieho subjektu (štátneho orgánu), odlišného od sporových strán, ktoré žalobkyňa nevedela účinným spôsobom ovplyvniť ani predpokladať. Z uvedeného dôvodu odvolací súd vyslovil, že žalovaným a/, b/, hoc procesne úspešnej strane v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, a teda každá zo sporových strán bude znášať i trovy odvolacieho konania sama.

28. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).